

23.s.e.trinitati

Det kommer ikke an på, hvordan du ser ud, og på hvordan du toner frem i det offentlige rum, på torvet eller på de sociale medier. Du er andet og mere end din profil på Facebook og Twitter.

Jesus siger: Drop en ensidig fokus på det ydre. Din selvfremstilling i det offentlige rum betyder dybest set ingenting! Tænk på andre og gør godt mod andre! Elsk Gud og elsk din næste!

For hvad er det værd, hvis du stiller dig frem, nok så klog og viser din velstand frem, hvis du samtidig ikke har øje for din næstes ve og vel? Hvis du peger fingre af andre og æder dem ud af huset. Du er da kun en tom tønde. Det gavner dig intet.

α

Sådan lærer Jesus, spidder han os og sætter han fordringer til os om at elske vores næste.

Og Jesus sætter sig da ved tempelblokken, fortæller evangelisten Markus, dvs. han sætter sig der, hvor der samles penge ind.

Jesus ser, hvordan folk lægger penge i den. Han ser, hvordan de rige giver meget. Men så kommer der også en fattig enke forbi. Hun lægger nogle småmønter i, en mønt eller to. De klinger af så lidt.

Det er imidlertid netop hende, Jesus trækker frem som eksempel. Han siger til sine disciple. "Se, den enke har givet mere end de andre. De andre har givet af deres overflod, hun har givet af sin fattigdom".

Jesus peger her på det, som sikkert er sandt, at den fattige enke rent procentuelt har givet mere af det hun ejer end de rige. Men Jesu anliggende er dybere og større end som så. Han vil særligt fremhæve hende: sige at hun ligefrem har givet mere end de rige, fordi hun har givet af sin fattigdom.

Hvad mener Jesus dermed? Hvorfor er det større at give af sin fattigdom end af sin velstand?

For det første: Når vi giver af vores rigdom og overflod, så glemmer vi let, hvorfor vi giver. Det betyder ikke så meget for os. Vi behøver måske ikke engang reflektere særligt over det, giver bare. Det betyder ikke så meget. Vores bidrag medfører jo ingen indskrænkninger i vores eget liv.

Enken derimod, hendes gave vil i dette tilfælde medføre afsavn for hende selv, i hendes dagligdag. Hun vil måske ikke kunne købe brød den næste dag eller må undvære frugt.

I den forstand kan der være forskel på at give ud af sin rigdom og af sin fattigdom.

For det andet: det eksemplariske ved denne fattige enke består for mig at se i, at hun, som egentlig med god ret kan række hånden frem og selv bede om hjælp, om almisse og støtte, hun insisterer på også selv at give og hjælpe andre.

Hun ved sig fattig, mærker det i dagligdagen, i materiel afsavn, men hun er samtidigt et menneske, som ved, at et menneske rig eller fattig, er fordret at se væk fra sig selv. Ja, uanset, hvad vi har, så er vi fodret at elske Gud og elske vores næste. Vores bidrag hver især er vigtigt. ja, selv om vi med en kendt efterårssalmes ord, "intet kan give som nogen ting er værd", så kan vi dog med vores hjerte, liv og hænder række ud mod både Gud og medmenneske, ja leve ud af det bud, at ligesom Gud har elsket dig, sådan skal vi også elske andre, ja elske, for deri er livet.

Gud hjælpe os deri.

I Jesu navn Amen